

der blive stillet Forslag om at nedsætte denne Konto til det Beløb, den efter den tidligere opnaaede Forstaaelse burde have, nemlig 28,900 Kr. Møjligt er det jo imidlertid, at den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet ikke har været bekendt med den Forstaaelse, der var opnaaet i Bjor, og at dette er Grunden til, at han er gaaet med til at indføre denne Forøgelse. Jeg antager imidlertid, at dette Ting meget maa ønske en Udtalelse af den højtærede Kultusminister om, hvorledes han i Fremtiden agter at stille sig med Hensyn til denne Konto, om han accepterer den Forstaaelse, der tidligere er opnaaet, eller om den Endring, den er undergaaet, betyder, at der atter skal rejses Spørgsmaal om, hvorledes denne Konto skal behandles.

Paa § 26 VII. 5 er der opført et Beløb af 15,000 Kr. til en Kommission til Forberedelse af en Revision af Toldlovgivningen og Overtøjelse af dermed sammenhængende Spørgsmaal. En Revision af Toldlovgivningen har staaet paa Dagsordenen i over 20 Aar — jeg tror, det var i 1872, at det første Forslag til en almindelig Revision fremkom, og det har jo været fremme mangfoldige Gange. Senest var det fremme her i Tinget i Samlingen 1890—91, og da viste det sig, at man ikke kunde komme til nogen Forstaaelse. Det endte med en Udtalelse af Ordføreren, den nuværende højtærede Formand, som gik ud paa, at da det viste sig, at man ingen Vegne kunde komme, var der ikke noget derved at gøre; men han vilde saa haabe, at man nu vilde lade dette Spørgsmaal hvile, saaledes at Industri og Haandværk kunde faa Lov til at udvikle sig i Ro uden at føle sig utrygge paa Grund af de idelige Spørgsmaal om Forandring i Toldsatserne. Jeg antager, at fra dette Tings Side kan man ikke have noget imod, at der igen gøres et Forsøg paa, om man ikke skulde kunne komme til en Toldlovsrevision. Det kan jo ikke nægtes, at Toldloven er gammel nok til at kunne fortjene at underkastes en Revision. Jeg skal dog bemærke, at det jo kan være noget tvivlsomt, om den nuværende Tid, hvor Interesserne staa saa stærkt imod hinanden i forskellige Retninger, egentlig er den, der er bedst egnet dertil. Det vil jo imidlertid vise sig, men jeg vil dog udtale det Haab, at den Kom-

mission, der nedsættes, vil have for Øje og erindre, at man fra dette Tings Side stadig har holdt paa, at sikkert ogsaa i Fremtiden vil holde paa, at Industrien og Haandværket ikke unddrages de nødvendige Eksistensbetingelser, naar de skulde kunne begaa sig i Konkurrencen med Udlandet. Under alle Omstændigheder er jo i øvrigt Kommissionens Stilling den, at den ikke er besluttende, den er raadgivende; naar den har afgivet sin Betænkning, tør det jo antages, at den højtærede Finansminister saa vil tage sin Beslutning om, hvilket Forslag han vil forelægge, og derefter har jo baade dette og det andet Ting i deres Haand at tage alle fornødne Hensyn, naar Forslaget kommer til Behandling; men nogen Indvending imod, at Forsøget gøres, kan man altsaa ikke have, det jeg skanner.

Til Slutning skal jeg tillade mig at gøre en Bemærkning med Hensyn til § 28, den saakaldte Bevillingsparagraf. Det er en Paragraf, hvis Nytte jeg aldrig har kunnet indse, og jeg har aldrig talt med et Menneske, der kunde sige mig, hvad Nytte denne Paragraf var til. Hvis der nu ikke var andet i Vejen med den, kunde man lade den staa ganske rolig, som den er, men jeg skal ikke nægte, at ved at læse den igennem, faar man det Indtryk, at det er en Paragraf, som, naar man ikke holder Øje med den, gerne kan gaa hen og gøre Ulykker en Gang ved Lejlighed. Jeg har det Indtryk, at heller ikke Udvalget i det andet Ting eller selve det andet Ting tager sig videre af denne Paragraf. Naar man ser paa Endringsforslagslisten, ser man, at Forslaget til den er stillet af den højtærede Finansminister. Udvalget har hverken sagt, om det tiltræder Forslaget eller ikke tiltræder det, man har taget det ganske roligt som noget selvsølgeligt. Det, jeg vilde henlede Opmærksomheden paa, er, at man sikkert ikke vedblivende bør gøre dette. Hvis man vil beholde Paragraffen og ikke helt afstasse den, hvad jeg ikke skulde have noget imod, bør den dog fremtræde i en nogenlunde korrekt Form. Det kan gerne være, at den Gang, da Forslaget til Paragraffen blev stillet af den højtærede Finansminister, at Forslaget da var fuldstændig korrekt, det er jeg endogsaa tilbøjelig til at tro, men sikkert er det, at inden man var færdig med Finanslovs-